

Róka fogta csuka

avagy

Montefiore Mózes esete a Fészbukkal

A vizsgálat tárgya egy „idézet”, amivel embertársaikat igyekeznek mérgezni, felbujtani „hazájukért aggódó” egyének. Az [idézet](#)¹ a következő:

„Moses Montefiore /1784-1885/ üzenete:

"Testvérek! Hittestvérek! Az egész földkerekségén nincs egyetlen darab föld sem, amelyet könnyebben leigázhatnánk, mint Galíciát és Magyarországot. E két országnak mindenképpen a miénknek kell lennie, mert számunkra ott a legkedvezőbbek a körülmények. Ti, zsidó testvérek fáradozzatok minden erőtökkel azon, hogy mindkét országot teljesen birtokotokba vehessétek, fáradozzatok, hogy minden keresztényt elűzzetek és teljesen úrrá legyetek. Törekedjete, hogy mindent, amit ott még a keresztények birtokolnak teljesen a kezetekbe vegyetek. Ha erre nem volna elegendő anyagi eszközötök, a Párizsi Szövetségünk minden erővel segíteni fog titeket. Erre a célra a szövetségünk már is gyűjtéseket rendez és az adományok váratlan bőséggel folynak be pénztárunkba azzal a céllal, hogy galíciai és magyarországi területeket a galíciaiak és a magyarok kezéből kiragadjátok, s hogy azok kizárólag zsidó kézre kerüljenek. Az egész világ tőkésai erre a célra nagy összegeket áldoznak s egyesülnek, hogy ezt a célt a legrövidebb idő alatt elérhessétek." /Russiechen Invaliden, 1919.dec,30. 285. szám. Ebben jelent meg az Alliance Israelitée felhívása, amelyet magyar lapok is közöltek. A weimar Hist.-Gen. Taschenbuch, S XII. fordítása szerint./"

Mások szerint² :

„[Fenti idézet](#) a „Russischen Invaliden” 1910. december 30.-i (régii naptár szerint) 285. számának közleménye, de megtalálható a „A zsidószármazású nemesség összességének weimári történelmi - genealógiai zsebkönyve” (Weimarer historisch-genealoges taschenbuch des gesamten Adels jehudäischen Ursprunges – Kyffhäuser Verlag Weimar 1912.) 135. oldalán.”

[Megint mások](#) szerint: „1910-ben az Országos Hadirokkant Újság december 30-i (285. sz.) számában a Cionista Szövetség fölhívása jelent meg. De nemcsak abban, hanem egyéb magyar újságokban is.” A magyar lapokban - többek között az Országos Hadirokkant Újság 1910. dec. 30-i (285 sz.) számában - a párizsi Cionista Szövetség fölhívása jelent meg. Fordítása szóról-szóra.”

¹ 1., 2., 3., 4.,

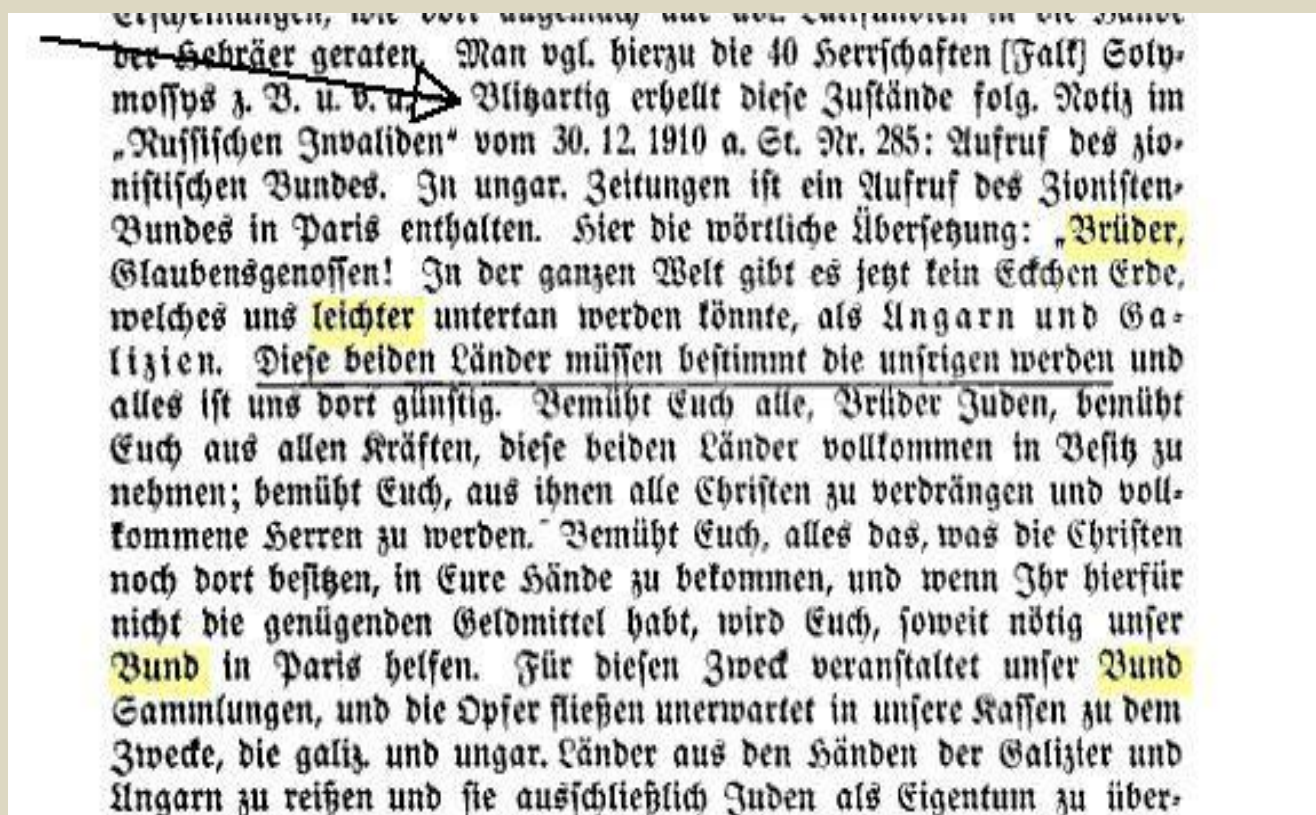
² 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., és talán a legprominensebb: [Marschalkó Lajos - Országhódítók](#)

Ezek szerint Moses Montefiore (1784-1885) üzenete, ha feltételezzük, hogy élete utolsó évében fogalmazódott meg, akkor is 25 illetve 34 évet - ha korábban, akkor még többet - vett igénybe, hogy megjelenjen egy orosz lapban, illetve német füzetben, illetve magyar lapokban - ezen nem lepődik meg senki... és azon se lepődjön meg senki, hogy ezt a nagyszerű felhívást maguk a zsidók nem terjesztik egymás között! Anélkül is tudják a dolgukat? Vagy csak ilyen rafináltak, ilyen jól titkolják? (az összeesküvés a vérükben van –sulykolják egymásba a derék nemzetvédők)

Az idézett idézet terjesztői ezzel szemben agyatlan módon, úton útfélen terjesztik, anélkül, hogy utána néznének, hol 1910, hol 1919 van megnevezve a megjelenés évének, de mit számít, a célnak megfelel! (ne foglalkozzunk a részletekkel, a lényeg a lényeg...) Még annyi fáradságot sem vesznek magukra, hogy „bizonyítékot” hamisítsanak (hisz az munkával jár).

Talán nem meglepő, hogy a korrekt módon megadott források nem vezetnek sehova, illetve nem könnyű utána nézni. A mai lehetőségekkel élve ugyanis sem a „Russiechen Invaliden” sem a helyesebben „Russischen Invaliden” nem adott más találatot, mint a már megismert, magyar hazáját gyűlölködéssel és emberirtással megvédeni akarók tucatja. Találtam viszont egy „Russkij Invalid” című újságot, mondanom se kell, hogy ott nem található az idézett felhívás.

Ezután a „A weimar Hist.-Gen. Taschenbuch, S XII.” keresésébe fogtam és egy [google books](#)³ találat korlátozott ugyan, de kereshető részletekkel⁴ szolgált, itt a három részlet összeillesztve:

³ A nyomtatott példány hiányában ezt tekintem megbízható forrásnak, de hangsúlyozom, hogy ez sem kézzelfogható bizonyíték az idézők állításának igazolására.

⁴ 1., 2., 3., (a 135. oldali találatok)

A fenti [Semigotha](#) részlet átirata:

„Blitzartig erhellt diese Zustände folg. Notiz in "Russischen Invaliden" vom 30.12.1910 a. Et. Nr. 285: Aufruf des Zionistischen Bundes. In ungar. Zeitungen ist ein Aufruf des Zionisten-Bundes in Paris enthalten. Hier die wörtliche Übersetzung: „Brüder, Glaubensgenossen! In der ganzen Welt gibt es jetzt kein Eckchen Erde, [welches](#) uns leichter untertan werden könnte, als Ungarn und Galizien. Diese beiden Länder müssen bestimmt die unsrigen werden und alles ist uns dort günstig. Bemüht Euch alle, Brüder Juden, bemüht Euch aus allen Kräften, diese beiden Länder vollkommen in Besitz zu nehmen; bemüht Euch aus ihnen alle Christen zu verdrängen und vollkommene Herren zu werden. Bemüht Euch, alles das, was die Christen [noch](#) dort besitzen, in Eure Hände zu bekommen, und wenn Ihr hierfür nicht die genügenden Geldmitteln habt, wird Euch, soweit nötig unser Bund in Paris helfen. Für diesen Zweck veranstaltet unser Bund Sammlungen, und die Opfer fließen unerwartet in unsere Kassen zu dem Zwecke, die galiz. und ungar. Länder aus den Händen der Galizier und Ungarn zu reißen und sie ausschließlich Juden als Eigentum zu übergeben⁵. Kapitalisten der ganzen Welt opfern hierfür große Summen und Ihr vereinigt Euch alle zur Erreichung dieses Zieles in kürzester Frist!"

A vizsgálat tárgyát képező „idézetből” hiányzó - azonban a német eredetiben olvasható a következő rész - kihagyták az idézőtő „nemzetvédők” az idézet elejéről.

Nem véletlen, hiszen kiderül belőle például, hogy a **Semigotha** arról ír, hogy az **orosz lap jegyzete szerint magyar lapokban** megjelent bizonyos felhívás. Ez ellentmond a forrásmegjelölésben súlykolt állításnak – egyszersmind, mivel ez az egyetlen fellelhető forrás - arra enged következtetni, hogy magyarra tévesen fordították, ezért megállapítható, hogy valaki szándékosan körkörös hivatkozást hozott itt létre. A németek arra hivatkoznak, hogy az orosz lap szerint magyar lapokban... a magyarok arra hivatkoznak, hogy az orosz lapban jelent meg és magyar lapok is közölték a német füzet fordítása szerint... illetve mások elhallgatják a „magyar lapok is közölték” formulát, de ezzel csak nagyobb lesz a gyanú, hogy szándékos ködösítés esete forog fenn.

Magyarul így hangzik a lemaradt rész, a többbit már megismerhettük, idézőtő fajvédőinknek köszönhetően:

„...- Villámszerűen megvilágítja ezeket az állapotokat a "Russischen Invaliden" 1910.12.30. 285.-ös számában megjelent jegyzet: A cionista szövetség felhívása. Magyar újságokban megjelent a párizsi cionista szövetség egy kiáltványa. Itt a szó szerinti fordítás: ...”

A róka fogta csuka esete a vargával.

Ez felborítja az amúgy korrektnek tűnő forrásmegjelölést és vicces elmére engedne következtetni, ha nem épp emberek elleni nemtelen uszítás lenne a célja. Ekkora agyafúrtságra csak a zsidók lennének képesek, mondanák a „fajvédők”.

⁵(eddig volt elérhető a fenti forrásból, [innen](#) egy következő forrásból folytatódik)

Aki akarja, [250\\$](#)-os áron meg is veheti a röviden csak *Semigotha* névvel illetett, (szabadon kitalált állításokkal telespékelt) könyvet, amit magát komoly tudósnek tartó ember még nem használt – megbízhatatlan és pontatlan írásként elutasított. A legnagyobb valószínűség szerint német „fajvédők” a zsidókérdés végső megoldásának előkészítését bevezető „művével” állunk itt szembe –akiknek a lajstromozásban az a zseniális tudományos módszer volt a vezetőelvük, hogy aki a bankszektorban tevékenykedik, csak zsidó lehet – majd összehordták hozzá a megfelelő családfát...

Ennek ellenére mai napig akadnak olyanok, akik a *Semigotha*-ból, ebből a zavaros forrásból merítenek...

Ha valaki mégis megvenné, kérem, fényképezze ki az inkriminált részt, ahol az az idézet fordítása látható...

Tovább keresve a [következőt](#) találtam (Handbuch der praktischen Genealogie szerző: Eduard Heydenreich):

1) Kekule von Stradonitz, Z. Gesch. der Gothaischen genealogischen Taschenbücher, Deutsches Adelsbl. XX, 1902, S. 803ff. u. Adhémar Baron von Linden, Der Uradel u. die Gothaischen genealogischen Bücher, MAW 3, 262ff. Perthes, Julius, Geschichte der Gothaischen genealogischen Taschenbücher, Gotha 1882.

2) *Semigotha*. Histor. geneal. Taschenbuch des gesamten Adels jüdischen Ursprunges (Hebraici, conversi et de genere Juda). Kyffhäuser-Verlag in Weimar. Der erste und bisher einzige Band ist ein wissenschaftlich völlig wertloses, ja direkt schädliches Machwerk, in welchem allerhand Klatsch mit unglaublicher Kritiklosigkeit zusammengestoppelt ist. Vor seiner Benutzung ist dringend zu warnen. Vgl. z. B. E. Heydenreich FB 1912. Kekule von Stradonitz, „Die Grenzboten“ 1912, 3. Juli, S. 38. 39: „Den Vorwurf ‚grober Fahrlässigkeit‘ bei der Aufnahme vieler einzelner Artikel kann man gegen das „Redaktionskomitee“ mit Ruhe erheben, weil das Gegenteil des Behaupteten, nämlich die nicht-jüdische Abstammung der betreffenden Geschlechter, in leicht zugänglicher, aber allerdings dem „*Semigotha*“ unbekannter Sonderliteratur schon erwiesen ist.“ Den Nachweis zahlreichen wissenschaftlichen Unsinn im „*Semigotha*“ führt Kekule von Stradonitz bei einer Reihe von Familien, außer an der genannten Stelle noch in den Grenzboten 1912, 3. Juli, 17. Juli, 31. Juli, 7. August, 21. August, 18. Sept., 16. Okt. W. C. v. Arnswaldt, Mitlgn. des St. Michael 1912.

3) Über das dänische Patriziat vgl. Danske Patriciske Slægter von Sofus Elvius og H. R. Hiort-Lorenzen. Kopenhagen, I 1891; II 1911, hrsg. v. Th. Hauch-Fausboll og H. R. Hiort-Lorenzen.

Heydenreich, Handbuch der praktischen Genealogie I.

11

Afent említett „[Die Grenzboten](#)”-ben folytattam a kutatást, ahol Kekule von Stradonitz rámutat a *Semigotha*-ban fellelt néhány ferdítésre, kitalációkra, megrendítve ezzel a bizalmat a „műben”.

Következzen itt a „[Die Grenzboten](#)” idézett része:

Interessen zugunsten der katholischen beein-
trächtigt.

Schon diese Seite der Sachlage ergibt deutlich, daß man die Aufgabe, die die Volksschulgesetzgebung lösen soll, unter dem Schlagwort „konfessionelle Volksschule“ nicht richtig fassen kann. So empfindliche feine Dinge lassen sich nur mit unerbittlich nüchternen Offenheit gegen alle beteiligten Mächte und gegen sich selbst bearbeiten. Diese Offenheit aber fordert den Verzicht auf Schlagworte, die Wahrung der staatlichen Hoheitsrechte in einer staatlichen Anstalt, und damit die Preisgabe der konfessionellen Schulgemeinde.
Dr. G. Söphel = Dresden

Genealogie

Ganz besonders schlecht kommen im „Semigotha“ diejenigen Geschlechter weg, die in der Neuzeit in den Erbadel gelangt sind und aus Frankfurt a. M. stammen. Namentlich natürlich, wenn sie Bankgeschäfte haben, gehabt haben oder an solchen beteiligt sind oder beteiligt waren. Ein erfolgreicher Bankherr kann ganz offenbar für die „Gelehrten“ des „Semigotha“ nur ein „Semit“, niemals ein echter „Ariogermane“ sein!

Der tüchtige Sonderforscher für Frankfurter Genealogie Karl Kiefer in Frankfurt a. M.-Süd hat in einem Rundschreiben vom 8. Juni 1912 bereits auf folgende irrtümliche Zuschreibungen Frankfurter Geschlechter zum Judentume seitens des „Semigotha“ aufmerksam gemacht:

1. **von Bethmann** („Semigotha“ S. 276 ff.). Über „die Ahnen des Reichskanzlers von Bethmann = Hollweg“ habe ich in Nr. 49 dieser Zeitschrift vom 6. Dezember 1911 selbst ausführlich gehandelt und kann hier darauf verweisen. Ich stelle nur nochmals fest, daß der Reichskanzler Dr. Theobald von Bethmann-Hollweg dem Stamme nach ein Hollweg ist und kein Bethmann; daß die Bethmann ein altes, christliches Goslarer Geschlecht sind, das im Jahre 1416 zum ersten Male in den Urkunden vorkommt; daß die Hollweg aus einem Bugbacher Pfarrerstamm und von dem Gießener Bürger Johannes Hollweg der zweiten Hälfte des sechzehnten Jahrhunderts abstammen; daß endlich auf der ganz genau und weit zurück untersuchten Ahnentafel des

fünftens Kanzlers des Deutschen Reiches nirgends eine Stelle ist, an der das Eindringen eines Tröpfleins jüdischen Blutes erkennbar wäre. Auf die „de Bethmann“ des Stammes Mezler zu Bordeaux komme ich unten zurück.

2. **von Vernus**. Der „Semigotha“ (Seite 102 f.) läßt die „Freiherrn von Vernus“, die ausgestorben sind und nur in einem Adoptivstamme weiter blühen, Judenabkömmlinge und „aus dem Stamme Isaschar“ sein, er weiß nicht, daß es zwei, am 27. Januar 1912 in den preußischen Erbadel gelangte, Mitglieder des alten Stammes der Vernus gibt und erklärt den Namen als „Ver-nus“, also als „Sohn des Beer“. Demgegenüber stellt Kiefer fest, daß der älteste, bis jetzt auffindbare Ahnherr, Jakob Vernus, gestorben 1615 zu Hanau, katholisch und ein aus Piacenza gebürtiger Italiener war. Der Name „Vernus“ finde sich in Piacenza zahlreich in den Formen: „Vernus“, „Verni“, „Verna“, „Vernini“ und sei italienisch.

3. **von Grunelius**. Der „Semigotha“ (S. 359) behauptet, dieses Geschlecht sei „aus dem Stamme Manasse“ und „noch nicht lange evangelisch“. Kiefer stellt demgegenüber fest, daß die geadelten Grunelius der Neuzeit zum ältesten bisher bekannten Ahnen einen Jost Grunelius haben, der Bürger der Reichsstadt Friedberg in der Wetterau war und einen Sohn hatte, der Johannes hieß und von 1578 bis 1611 evangelischer Pfarrer zu Offenheim bei Friedberg gewesen ist. Kiefer hat den Stammbaum ausführlich im Jahre 1909 in den „Frankfurter Blättern für Familiengeschichte“ veröffentlicht. Ein Blick in die Stammreihe der Grunelius im „Gothaischen Genealogischen Taschenbuch der Briefadeligen Häuser“, Jahrg. 1907, S. 240, hätte die „Gelehrten“ des „Semigotha“ erkennen lassen müssen, daß sie sich auch hier mit ihrer Annahme jüdischer Abstammung auf dem Holzwege befinden.

4. **Freiherrn Altesina genannt von Schweiger**. Ich gehe auf dieses Geschlecht nur ganz kurz ein, weil der „Semigotha“ gerade nur den Namen nennt. Er bringt diesen auf S. 257, verweist hier aber auf den Buchstaben „S“, dort ist dann unter Schweiger ein ganz anderes Geschlecht behandelt. Kiefer hat den Stammbaum der

Allesina usw. im Jahre 1910 in der vor-
genannten Zeitschrift abgedruckt und bestritten
eine jüdische Herkunft durchaus.

5. von **Passavant**. Der „Semigotha“
(S. 476) läßt dieses Geschlecht „aus dem
Stamme Zebulon“ und „aus Burgund im
achtzehnten Jahrhundert getauft nach Frank-
furt gekommen“ sein. Dieser stellt fest, daß
sie seit 1594 schon in Basel ansässig sind
und von da nach Hanau und Frankfurt
kamen. Sie würden dem Burgundischen
Uradel zugehört. Im „Gothaischen Genea-
logischen Taschenbuch der Briefadeligen
Häuser“ (Jahrg. 1908, S. 749) geht die
Stammreihe bis auf Louis de Passavant,
1528, zurück, dessen Sohn Nicolas im Jahre
1559 in Burgund geboren ist, so daß
eine jüdische Abstammung ausgeschlossen er-
scheint.

Eine etwas eingehendere Behandlung er-
fordert nun noch das Geschlecht **Mezler** zu
Frankfurt a. M. Der „Semigotha“ behandelt
allerdings dieses Geschlecht als solches nicht,
denn er weiß nicht, daß jüngst in Preußen
Adelsverleihungen an Mitglieder des Ge-
schlechtes erfolgten. Diese stammen sämtlich
von Johann Friedrich Mezler, geboren 1780
zu Frankfurt a. M. Aber mittelbar dichtet
der „Semigotha“ um so deutlicher dem Ge-
schlechte Mezler eine jüdische Herkunft an,
nämlich in dem Artikel „Bethmann“ auf
Seite 277. Es heißt dort: „Joh. Jakob
Bethmann, österr. Konsul zu Bordeaux, wurde
1776 nebst seinem Eidam Peter Heinr. Beth-
mann von der Kaiserin Mar. Theresia (Wien
15. Januar 1776) geadelt — ahnungslos, daß
beide noch mosaischen Glaubens waren, was
verborgen blieb, da beide im Auslande waren.“
Nun: besagter Eidam des Johann Jakob
Bethmann war ein Mitglied des Geschlechtes
Mezler. Er hieß Peter Heinrich und nannte
sich seit seiner Vermählung: „Bethmann-
Mezler“. Es liegt also hier eine dem Namen
„Bethmann-Hollweg“ völlig gleichartige Na-
mensbildung vor. Daß die Bethmann, und
mit ihnen Johann Jakob Bethmann zu Bor-
deaux, keine Judenabkömmlinge waren, habe
ich ausreichend dargetan. Wie aber steht es
mit den Mezler? Sind da die „Gelehrten“
des „Semigotha“ vielleicht im Rechte?

Der älteste, bekannte Ahnherr der Mezler
ist: Valentin Mezler, Pfarrer zu Schlettau,
gestorben 1608. Dessen Sohn war: Samuel,
Pfarrer zu Schlettau, gestorben 1633. Dieses
Samuel Sohn hieß wiederum Samuel und
starb 1681 als Pfarrer zu Cranzahl. Vom
letzten genannten stammte Benjamin, geboren
1650 zu Cranzahl, der Frankfurter Bürger
wurde, dort ein Bankgeschäft begründet hat
und 1686 daselbst auch gestorben ist. Ben-
jamins Sohn war Johann Jeremias, ge-
storben 1743; des Johann Jeremias Sohn
war Wilhelm Peter, der 1762 zu Bordeaux
gestorben ist, und des Wilhelm Peter Sohn
endlich war der vorerwähnte Peter Heinrich,
der zu Bordeaux im Jahre 1744 zur Welt
kam. Er ist der Ahnherr des heutigen Ge-
schlechtes „de Bethmann“ zu Bordeaux. Man
sieht also ohne weiteres, daß von einer jü-
dischen Herkunft des Geschlechtes Mezler gar
nicht die Rede sein kann.

Die vorstehenden Daten sind, von Valentin
bis auf Benjamin Mezler einschließlich, von
Karl Kiefer im „Deutschen Herold“ des
Jahres 1909 veröffentlicht. Die Zwischen-
glieder bis auf Peter Heinrich hat er mir
inzwischen persönlich nachgewiesen.

Die christliche Herkunft der Mezler ist
nun endlich auch für die Zusammenfügung
der Ahnentafel des Reichskanzlers **Dr. Theo-
bald von Bethmann-Hollweg** wichtig, denn
auch er hat einen Tropfen Mezlerischen Blutes
in seinen Adern. Dieser Tropfen kommt, um
es ganz kurz auszudrücken, daher, daß des
Reichskanzlers Urgroßvater: **Johann Jakob
Hollweg**, gestorben 1808, seinerseits eine
Christine Barbara Mezler, gestorben 1742,
zur mütterlichen Großmutter hatte. Und diese
Christine Barbara Mezler war ihrerseits eine
Tochter des oben erwähnten Benjamin Mezler,
des Begründers des gleichnamigen Bank-
hauses. Ich erwähne diese Tatsache nicht
etwa in dem Gedanken, damit etwas neues
beizubringen, sondern im Gegenteil, um auch
hiermit zu beweisen, daß die Ahnenschaft des
Reichskanzlers bereits in einer Weise unter-
sucht worden ist, wie vielleicht keine andere
eines unserer Zeitgenossen, naturgemäß mit
Ausnahme regierender Herren!
Dr. Stephan Kefule von Stradonitz-Berlin.

A szóban forgó idézetet mintegy alátámasztandó egyesek az alábbiakat is terjesztik, tanult nemzetvédő csak „zsidók célja” néven említi:

..... idézet eleje

„Zsidók célja, melyet a politikában más nemzetekkel úznak;
Megjelent a Star c. lengyel lapban; elhangzott 1919 március 20-án egy lemergi zsidó gyűlésen.
A szónok:

Testvéreim!

Az izraeliták a 19. század óta küzdenek a világhatalomért, melyet maga az Isten ígért meg Ábrahámnak. Eddig a kereszt hatalmaskodott a zsidók felett, ez utóbbiak a világ minden részében szétszóródva hosszú idő óta a legkegyetlenebb üldözések tárgyai voltak, de most remélhetünk. Az a tény, hogy azoké az ország és tulajdonukat képezi. Izrael napról napra hatalmasabb lesz, nekünk zsidóknak sikerült kezünkbe keríteni a világörze leghatalmasabb központjait. Ha a zsidók mindenütt a nagytőke fölött rendelkeznek, az összes államok el vannak adósodva, akik arra kényszerülnek, hogy bányáikat, vonataikat, gyáraikat lekössék a zsidóknak. Most már csak az van hátra, hogy a földbirtokok is teljesen zsidó kézre kerüljenek, főleg a latifundiumok. A nagybirtokok is teljesen zsidó kézbe mentek át, úgy, hogy azokon a dolgozó munkások temérdek jövedelmet hajtanak a zsidóknak. Ma már mi vagyunk a leghatalmasabbak. Igaz ugyan, hogy sok zsidó megkeresztelkedett, de ez is csak arra jó, hogy még jobban növeljék a hatalmukat, mert az soha nem szűnik meg zsidóknak lenni. El fog jönni azaz idő is, mikor a keresztények szívesen lennének zsidókká, de akkor a nép utálattal fogja őket visszalökni magától. A legádázabb harcot első sorban a katolikus klérussal fogja vívni. Fel fogjuk használni a gúnyt, gyalázkodást, botrányt, történettel fogjuk beszennyezni s ily módon tesszük ki a világ nevetésének. Azután hatalmunkba kerítjük az iskolákat. A kereszténység eddigi irányítását el kell törölni, az egyház el fogja veszíteni befolyását. Szegényté tesszük és annak vagyona is a zsidóké lesz.

Zsidók - Izrael népei

Hatalmas szövetségesünkké váltak a forradalmi idők. Ha most mindnyájan össze tartunk és nem tartjuk magunkat magyar zsidóknak, hanem fajunk szívósságával védjük azokat a bástyákat, amelyeket most hiába próbál ostromolni bárki is, megépítjük Júdeát. Arra törekedjete, hogy a közhivatalokat is sorainkból töltsük be. Ne magyarosítsátok többé neveiteket, átok a kikeresztelkedőkre. Jehova velünk van. Ezredéves vándorlásunknak vége lesz. Új hazát nyerünk a Duna-Tisza közén. Látogassátok a szent egyleteket, ez mindenkinek, minden igaz hitű zsidónak megfelelő helyet biztosít az új államban. Szamuely megvéd, ne féljete, pogrom itt sohasem lesz. Agítálatok az új hazáért, "THEESRE" , hazánk csillaga nekünk világít.

A fentieket a Budavári Palota Holocaust Magyarországon c. kiállításán lehetett olvasni.

A fönti fölhívás 1947-ben megismétlődött:

Zsidók -Izrael népe!

Hatalmas szövetségünké váltak a forradalmi idők. Ha mindnyájan összefogunk, és nem tartjuk magunkat magyaroknak, hanem fajunk szívósságával védjük azokat a bástyákat, amelyeket most hiába próbál ostromolni bárki, megépíthetjük Judeát.

Arra törekedjétek, hogy a közhivatalokat és a kulcspozíciókat kizárólag a mi sorainkból töltsék be. Ne magyarosítsátok többé a neveteket. Átok a kikeresztelkedőkre! Jehova velünk van. Ezredéves vándorlásunknak vége van. Új hazát nyertünk a Duna-Tisza közén. Jelszavunk, minden zsidónak megfelelő helyet az új hazában.

Taki József
a Fáklya c. politikai hetilap vezetője
1947 május 11.

Forrás: <http://freepress-freespeech.com/holhome/kiscikk2/zsidocel.htm#r01>

..... *idézet vége*

Néha csak:

”Fáklya 1947.május 11,II.évfolyam 18 szám
FELHIVÁS⁶

Zsidók, Izrael népe! Hatalmas szövetségünké váltak a forradalmi idők. Ha mindnyájan összefogunk és nem tartjuk magunkat magyaroknak, hanem fajunk szívósságával védjük azokat a bástyákat, amelyeket most hiába próbál ostromolni bárki, megépíthetjük Judeát. Arra törekedjétek, hogy a közhivatalokat és a kulcspozíciókat kizárólag a mi sorainkból töltsék be. Ne magyarosítsátok többé a neveteket. Átok a kikeresztelkedőkre! Jehova velünk van. Ezredéves vándorlásunknak vége van. Új hazát nyertünk a Duna-Tisza közén. Jelszavunk, minden zsidónak megfelelő helyet az új hazában.
Taki József a politikai hetilap vezetője”

⁶ [1.](#), [2.](#), [3.](#),

Testvéreim! Magyarok! Magyar testvéreim!

Meglátásom szerint ezek a csinálmányok olyan tartalommal bírnak és üzenetük olyan káros, hogy a terjesztésükkel okozott jellemrombolás vádja alól akkor sincs mentség, ha azt tudatlanságból elkövetett könnyelműségből tesszük. Jellemtelenné tenni a magyarokat nem lehet magyar fajvédő célja.

Ha valakinek meggyőző, hihető bizonyítéka lenne a szóban forgó idézet származását és valóságát illetően, kérem, ossza azt meg velem, velünk, hogy tisztán lássunk ez ügyben. Addig is, e szárnalmas, nemtelen próbálkozással álljunk szembe – mert az méltatlan jellemes, egyenes, becsületes magyarokhoz, hozzánk! Hagyjuk meg azokat az eszközöket a tudjukkiknek...

Kerestetik érdemi információ a következőkről:

- Taki József
- Star c. lengyel lap
- Fáklya c. politikai hetilap
- Russischen Invaliden
- Országos Hadirokkant Újság
- Semigotha (Weimarer historisch-genealoges taschenbuch des gesamten Adels jehudäischen Ursprunges – Kyffhäuser Verlag Weimar 1912)
- Magyar lapok, ahol bármelyik idézet vagy hasonló megjelent.

.o000o.

Ha ezek után némely magyarok a gyűlölködő oldalról azt találnák mondani, hogy:

Nem vagy te nekem a testvérem,

egyed kell értenem velük, nem tartozom ahhoz az oldalhoz.

De ha vérgőzös diadalalmából mégis magához térne egyszer, tárt karokkal várjuk a másik oldalon.

Béke veletek!

Fudaraku László

